Ч. 260. Второк 19 падолиста (2 грудня) 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї.

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно „ —·90

Поодиноке число 6 с

Вістя політичні.

(Підкомітет комісиї рільничої. — Послідні події в угорскім парляменті. — Сель у Відни. — До ситуациї в Австриї. — Намірений замах в Софії.)

Комісия для рільництва в палаті послів постановила на оногдашнім своїм засіданю установити підкомітет, зложений з 12 членів, котрий би заняв ся справами аґрарної реформи, між иншими справою кредиту селяньского і справою задовженя ґрунтів. До сего комітету вибрано послів: Фінка, Ґрабмаєра, Іра, Кеніґа, Пешку, Поточка, Повша, Розкошного, Скрбеньского, Шептицкого, Чарра і Зазворка.

Подія на засіданю угорского сойму з дня 27 падолиста наробила богато шуму в австрийскій пресі. Міністер гонведів Феєрварі виступив того дня против тої партиї, котра конче домагає ся відорваня Угорщини від Австриї та утвореня самостійної мадярскої держави, а бесідники з партиї Кошута заявили, що парлямент не ухвалить Феєрварому ані одного рекрута, скоро він єсть тої гадки, що власти войскові не мають права піддавати ся постановам парляменту. Коли й президент палати гр. Апоний прихилив ся до сего погляду і то заявив отверто, сказав єму на то бар. Феєрварі, що коли парлямент не признає права короні, то ставить ся тим на то становище, на котрім стояв колись француский конвент. Ціла ся справа пішла ізза посла Нессі'го, котрий яко офіцир намавляв в Клявзенбурзі товпу, щоби кидала на войско камінєм, за що єго опісля потягнено до одвічальности. До того причинила ся ще й справа імну народного в парляменті угорскім, о чім ми вже доносили. Барон Феєрварі заїхав тепер до Відня, як одні кажуть, щоби здати о всім справу Монарсї; після других знов, мав Феєрварі вже давнійше поїхати до Відня, і згадана подія в парляменті не стоїть в ніякій звязи з єго подорожию. Але як би й не було, не дасть ся заперечити, що відносини на Угорщині зі взгляду на її звязь з Австриєю стають що раз більше острійші.

Мадярскі ґазети доносять тепер, що президент угорского кабінету, Сель, був вчера у Єго Вел. Цісаря, і здавав справу з теперішної ситуациї на Угорщині. Цісар — як каже Pesti Hirlap — має бути дуже невдоволений з того, що доси знає о ході справи Нессі'го в парляменті, і домагав ся від Селя подрібних пояснень. Сель вказав на то, що на Угорщині настав тепер великий антаґонізм против Австриї. Цісар покликав ся на минувшість і заявив, що дальше, так як доси, не може бути.— Сель увіряв Монарха, що радикалізм на Угорщині не звертає ся против корони, лиш виключно против Австриї, а то з тої причини, що розлад в Австриї і її парляментарна нездібність до роботи лиш піддержують і угорских радикалів в їх опозициї.

З Варни доносять о наміренім замаху на князя Фердинанда як слідує: Коли князь в пятницю пішов був до парку замкового в Евксинограді, знайшов там маленьке зеркальце а під ним картку паперу з такою написию: Я прийшов сюди, щоби тебе забити. Але нині рано побачив твої діти і мені зробило ся жаль. Я змінив плян і єсьм тут". Зараз зачали шукати по парку і знайшли там якогось молодого 22-літного мужчину, іменем Канчев. Він сказав, що начитав ся анархістичних книжок і переконав ся, що єго обовязком єсть убити князя. Він каже, що револьвер кинув в море. Загально припускають, що то єсть чоловік хорий на умі і єго арештовано.

О скілько можна здогадувати ся з вістий у всіляких ґазетах, справа ческо-німецкого порозуміня не дуже поступає наперед. З Відня доносять, що в послідних днях відбували ся кілька разів конференциї членів комітету послів німецких з послами ческими в справі акциї угодової. В кругах парляментарних гадають, що переговори межи Німцями а Чехами

4)

МАРОККО.

(Дальше.)

I.

З Неаполя до Танджера. — Житє на покладі. — Морскі птиці. — Альмерія. — Ґібральтар, єго укріпленя і єго залога. — Історія Марокка і єго торговля. — Жиди в Марокку і їх значінє.

(Дальше).

Марокко має свої власні гроші, але не вибиває їх у себе дома: монети послідного виданя вибивали німецкі монетарні. Суть то хороші срібні монети по 1, 2, 5 і 10 реалів. (Один реаль на австрийскі гроші значить 11 сотиків). Крім того курсують ще й дрібні монети дуже лихої давної роботи, т. зв. „чапи", котрих уживають головно лиш в подрібній торговли межи туземцями. Побіч сих т. зв. маврийских гроший курсує також богато іспаньских гроший. Тут числять 1 дуро за 5 пезетів, або за 20 реалів, або за 500 центімос. Іспаньска пезета значить тілько, що один франк або одна корона, але що Іспанія єсть вічно в клопотах грошевих, то поправді одна пезета має лиш четвертину вартости або трохи більше. Більші торговлї беруть охотно також анґлійскі або француски гроші. Паперових гроший в Марокку не знають, а що іспаньских банкнотів не люблють, то найбільше значінє мають тут француски банкноти. Німецких гроший ані металевих, ані паперових тут ніхто не знає і не хоче брати, мимо того, що торговля Німеччини з Марокко єсть дуже значна.

Та й в Марокку знають ся на штуці фальшованя гроший, подібно як в Европі, лиш що тут їх фальшують більше як там. Подорожник або той, хто перший раз сюди приїде, мусить при міняню гроший або при здаваню добре уважати, а ні, то єму упхають тілько фальшивих гроший, що буде мати велику страту. Від часу до часу настають грошеві кризи, і то зовсім несподівано без якоїсь видимої причини: купці нераз не хотять брати якогось рода гроші. Ті купці, що тають богато таких гроший, не можуть тоді нераз і через кілька недїль нічого купувати за готівку, аж остаточно мусять з великими трудами і стратами старати ся виміняти ті гроші в Іспанії за другі, котрі мають вартість. Через то, що курс іспаньских гроший дуже змінює ся, то в Марокку можна на тім робити всілякі спекуляциї.

З Европи привозять сюди головно всілякі материї, нафту, чай, каву, риж, цукор (мимо того, що в Марокку минає ся величезна маса цукру, нема тут ще ані одної фабрики цукру), мило, консерви, всілякого рода горівки, вироби із сталї і зелїза, з порцеляни і скла, папір, неперемакаючі плахти, забавки і всілякого рода дрібнички, котрі тутешні люде дуже люблять, але самі їх собі зробити не уміють. На одно мусить при тім европейский купець уважати, а то, що Маври люблять все то, що за очи ловить, а не богато коштує; они не розуміють ся на якости і не дуже на ню уважають.

Що до вивозу з Марокка, то найбільше значінє мають під сим взглядом міста Касаблянка і Мазаґан а відтак і Танґер; перші два міста іменно длятого, що поза ними лежить дуже богатий і урожайний край. Крім всіляких земних плодів, вивозять звідси сотками тисячів курячих яєць до Гамбурґа і Льондону. Вивіз сей єсть можливий лиш в зимі, значить ся, підчас холодної пори, коли падуть дощі, бо в горячих літних місяцях вивіз неудав би ся, позаяк яйця вже в дорозі попсували би ся. За 100 штук яєць платять в Мазаґані пересічно по дві або по півтретя пезетів (44 до 55 кр.) Від лютого аж до мая вивозять звідси також многі тисячі черепах, котрих можна за кілька годин дороги в глубину краю знайти величезну масу. В Мазаґані продають їх по півтретя до півчверта пезети, значить ся по 1 К. 10 с. до 1 К. 54 с., а в Гамбурзі вже продають штуку по 15 до 20 с.

Важним артикулом торговельним єсть також арабска ґума, котру привозять з глубини краю на торги на побережу у великих, чистеньких як кришталь грудках, і продають по 10 до 12 дуро (22 до 26 К.) за сотнар. Крім того вивозять звідси ще рід лихої червоної краски, котра платить ся дешево. Але шафран, як продають на побережу, єсть звичайно вже фальшований і напущений оливою, щоби крас-

розпічнуть ся зараз по оголошеню поправок ческих Німців. — Рівночасно доносять, що всенімецкий союз відповів вже листом підписаним Барайтером на вислане Бернрайтером запрошене, щоби взяв участь в конференциях угодових. Всенімці заявляють з цілою рішучостию, що суть противні всяким концесиям для Чехів в напрямі признаня ім ческого язика урядового у внутрішній службі, бо они противлять ся їх засадничому жаданю, від котрого не відступлять в інтересі стережєня німецкости Австриї т. є. признаню німецкого язика яко державного.

Новинки.

Львів дня 1-го грудня 1902

— **Іменованя.** П. президент міністрів яко управитель міністерства справ внутрішних іменував концинїстів поліцийних Володислава Антона Ґуклера і Тадея Гіполита Котовича комісарями поліциї при львівскій дирекциї поліциї.

— **В справі учителїв шкіл середних.** Віденьскі ґазети обчисляють, що сего року удобрено 212 кандидатів стану учительского при школах середних в Австриї, а з тих 62 в самім Відни, 14 в Ґрацу, 6 в Чернівцях, 15 в Кракові, 15 у Львові, а аж 100 в Празї. Се число — каже „Deutsch. Volksbl.“, єсть рішучо за велике, щоби покрити нормальний убиток при загальнім числї кругло 3000 професорів, але прийде ще до обсади якесь число системізованих посад, котрі доси обсаджені суплентами. Однак вже в слїдуючім роцї число кандидатів на професорів ще більше збільшить ся, о скілько то можна оцінити із числа слухачів фільософічних виділів. Було би длятого на часі — каже згадана ґазета — звернути увагу академічної молодежи і будучих матуристів на сї некористні обставини при середних школах, щоби завчасу могли вибрати собі зване і не розчарували ся опісля в материяльнім напрямі, коли би вибрали собі зване учительске. Добре було би — додає згадана ґазета — щоби міністерство просьвіти подавало що року статистичний огляд о станї і убутку австрийских учителїв шкіл середних, аби не потреба опісля обчисляти лиш в приближеню. Розходить ся тут о будучність і щастє многих високо інтелїґентних молодих людий. — На се послїдне бажанє згаданої ґазети можна би згодити ся, але що до самого переповненя сил учительских, то ледви; бодай у нас в Галичинї ще того нема. Але все-таки молодїж, вибираючи собі чи сяке чи таке зване, повинна завчасу на то уважати, чи знайде в нїм скоре приміщене, бо чекати цїлими роками на посаду в нинїшних часах дуже не порадно.

— **Руский народний театр** переїхав до Коломиї лише на 12 вистав; з тих перша відбула ся в суботу 29, а друга в недїлю 30 падолиста „Пісні в лицях“. Дальші новости в репертуарі на Коломию увійдуть такі: „Бурлачка“, комедия в 5 д. Карпенка-Карого; „Шаравило“, комедия в 5 д. Глиньского; „Уриель Акоста“, драма в 5 д. Ґуцкова, „Невольник“, образ на історичнім тлї Кропивницкого; „Душогуби“, драма в 5 д. зі сьпівами Тогобочного; „Поворот батька“, опера в 3 д. Ярецкого; „Скапаний сьвіт“, штука в 4 д. з епільоґом „Ніч“ Оркана; „Катерина“, опера в 3 д. Аркаса; „Будька ч. 27“ драма в 1 д. дра Франка; „Як ковбаса та чарка то й минеть ся сварка“, комедия в 1 д. М. Старицкого; „Відьма“. фантастична оперета Яновскої з музикою М. Лисенка. — Дальші новости до репертуару руского театру підготовляють ся слїдуючі: „Хазяїн“, комедия в 5 д. Карпенка-Карого; „Ворожбит“, в 5 д. Гр. Цеглиньского; „Продана наречена“, опера в 3 д. Сметани; „Сорочиньский ярмарок“, оперета в 4 д. за Гоголем Гроренка. Не сумнїваємось, що покутска Русь тепло прийме наш театр і заповнить єго на кождім представленю по береги.

— **Краєвий союз кредитовий** відносить ся з просьбою до всїх інтересеваних, що хотїли би набути землю, щоби єму доносли: кілько наміряють набути ґрунту, кілько орного поля, кілько пасовиска, а кілько лїса, за яку цїну, який капітал можуть зараз зложити, а яку би евентуально хотїли засягнути позичку на намірене купно. Інтересовані, що мають до позбутя маєтности більші або менші, зволять подавати: кілько моргів поля числить посїлість, кілько орного поля і якої кляси, кілько пасовиска, кілько лїса, кілько жадають та які довги є до сплати і на яких условинах. Усї предложеня належить зголошувати на адресу „Краєвого Союза Кредитового“ стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові, Ринок ч. 10, I. пов.

— **Народне просьвітно-економічне віче** відбуде ся дня 8 грудня с. р. в полудне в Калуши в сали маґістратскій з отсими рефератами: „Просьвіта та шкільництво у нас“. — „Рільництво і годівля худоби“. — „Потреба пожарничих товариств“. — „Праця жінки в суспільности“. — Вічевий комітет просить всїх прихильних народній справі о численну участь.

— **На дохід дївочого інститута в Станиславові** устроює товариство „Руских Жінок“ в Станиславові в четвер дня 4-го грудня аматорске представлене в сали товариства „Зьвізда“ (ул. Собіского ч. 28). З уваги на цїль і знамениту гру аматорів — а представлена буде гарна і весела комедия Григория Цеглиньского „Торговля Жемчугами“ — просить ся о як найчисленнїйшу участь так з міста як і з околиці. Най нїхто не опустить того вечера, коли можна весело і свобідно забавитись: Буфет в прилучених комнатах „Рускої Бесїди“. Початок о 7 вечером. Місця перворядні 1 кор. 60 с., другорядні 1 кор. 20 с., стоячі 60 сот. Білети в „Народній Торговли“. Жертви принимає ся з подякою.

— **Вечерницї в Тернополи.** Заходом кружка жіночого філії „Руского товариства педаґоґічного“ в Тернополи відбудутя ся в четвер дня 4 грудня с. р. в комнатах „Рускої Бесїди“ в Тернополи вечерницї, в проґраму котрих входить: 1. Відчит Вп. проф. Рудницкого. 2. Томболя. Вступ на вечерницї вільний. Початок о 8 год. вечером. Запрошень не розсилає ся.

— **Смерть від загоріня.** Дня 23 падолиста прийшли на обшар двірский до Ферлиївки, повіта золочівского Павло Луговий з Туря і незвістний по імени єго товариш та пішли ночувати до призначеної для наймитів хати в горальни. Заким полягали спати напалили добре в печи і мабуть завчасно заткали, бо рано застав їх горальник неживих на земли. Всякі способи, щоби їх привести до житя, показали ся безуспішні. В справі сїй заряджено слїдство.

— **Нещаслива пригода.** Дня 19 падолиста о 10 год. перед полуднем, переїзджав Максим Бурнас з Бертник, повіта бучацкого, через рампу зелїзничу коло Монастириск. Як раз в тій хвили надїзджав поїзд тягаровий, а льокомотива захопила віз і розірвала єго і одного коня забила. Бурнасови і другому коневи не стало ся нїчого.

но сьвітив ся і більше важив. Правдивий чистий цьвіт можна купити лиш в самій столици краю в Марракеш. Струсині пера приходять майже виключно з Моґадору. Важним і для вивозу дуже поплатним продуктом, котрому ще мало знають вагу вивозову, єсть труфля, котра росте особливо коло Рабату. Тут платить ся сотнар в добрих роках по півтретя до три дуро, і можна би мати з труфлів красний заробок.

Найбільшими і найздібнїйшими конкурентами европейских фірм суть марокканьскі або т. зв. маврийскі жиди, котрих не можна собі легковажити. Суть то дуже проворні і невтомимі, а нераз і досить сильні капіталом торговельники. Европеєць, котрий хоче щось продавати на марокканьскім торзї, може бути певний того, що они станутъ зараз всї против него як один і що він, скоро їм завчасу не попустить і зайде собі в борбу з ними, не вийде на нїй добре. Торговля нафтою на примір, котра дає добрий заробок, знаходить ся зовсїм в руках маврийских жидів і они єї змонополїзували. Але чому они не можуть і не хотять ставати на перешкодї, то вивіз до Европи, отже купцї европейскі змушені передовсїм брати ся до того вивозу. Але они могли би також, скоро би лїпше пізнали край і людий, завести торговельні зносини безпосередно з Арабами і робити з ними дуже добрі інтереси, скоро би мали на стілько відваги і підприємчивости, щоби завели зносини з такими племенами, з котрими ще нема нїяких зносин торговельних, та вишукували такі сторони, котрі доси задля небезпечности в них уважано доси за неприступні, а де вісти о тїм показали би ся опісля майже напевно дуже пересадні. До того, що правда, потреба знаня арабскої мови, або таких туземних посередників, на котрих можна би спустити ся; але таких не легко знайти, а так звані „драґомани“ то всї мантії першої кляси.

Неврожаї, довга посуха, рої саранчі, пошести та инші природні події бувають завсїгди причиною меншої або й більшої застої в інтересах купецких. Але найбільшу викликує правильно поважне занедужанє або й смерть султана. Тодї розпочинають ся спори о престол, настають непокої і ворохобня, поля нїхто не управляє, одні другим забирають весь добуток, на караванних шляхах небезпечно, кредиту нема нїякого а у всій торговли настає застоя, а коли той заколот тягне ся довше, то доми торговельні, що не суть на такі случаї добре обезпечені, упадають борзо. Як видимо, купець европейский, котрий осїв в Марокку, не спочиває там на рожах; він мусить там добре увихати ся, кидати ся на всї сторони, жити у вічнім напруженю і роздразненю, скоро хоче удержатись на своїм місци і якось давати собі раду. Але мимо всїх тих противностий єсть Марокко все ще для европейского купця догідним місцем, де він, скоро то чоловік меткий і витревалий, може скорше доробити ся майна як в Европі.

II.

Танґер. — Льос Президіос. — Тетуан. — З Танґера до Ель Аксар дель Кебір.

З Ґібральтару до Танґера, мимо того що на мори була велика буря, їхали ми на анґлїйскім пароходї „Джебель Муза“ всего лиш чотири години. При красній погодї їзда поприживописні береги обох частий сьвіта єсть дуже приятна, але тепер годї було показати ся на покладї. Здалека вже виднїли ся скалисті гори, під котрими на досить стрімкій збочи розложило ся місто Танґер або Танджер — туземцї називають єго Танджа. Здалека робить оно враженє великої кріпости, понад котрою піднимає ся Касба або цитаделя, але зблизька оно як і всї міста в Марокку. В досить великім і вигіднім порті під містом був великий рух і ледви що ми вийшли на беріг, як нас вже обскочила зі всїх боків голота муринів та Арабів, обіцюючись повести нас до міста, але один з тутешних купцїв, наш земляк, котрого ми повідомили о своїм приїздї, ждав вже нас, відогнав ту голоту і повів нас до одного з тутешних готелїв.

Місто має вже зовсїм маврийский характер. Вузкими і крутими улицями, повними сьмітя та всїлякої нечистоти треба іти високо в гору, аж виходить ся на досить широку і чисту площу коло головної мошеї великого будинку в маврийскім стилю. До міста входить ся великою брамою в мурах, котрі окружають міста довкола і колись робили з него сильну кріпость, але нинї вже валять ся. Перед мурами вже видко красні городи, повні помаранчевих дерев, але саме місто єсть чорне, понуре, вузкі доми понайбільшій части замкнені від улицї, мають плоскі дахи і лиш денеде виднїють ся в них маленькі вікна, заслонені деревляною решіткою. Лиш в европейскій части єсть кілька красних домів, побудованих на лад европейский. Тут проживають посли европейских держав.

Танґер єсть то дуже старе місто і вже звістне було за часів Римлян, коли то звало ся Тінґіс. Пізнїйше панували тут по черзї Вандали, Візантийцї і Араби, аж наконець в 1471 р. дістало ся оно в руки Португальцїв, котрі знов відступили єго Анґлїйцям. В 1684 мусїли Анґлїйцї відступити єго знову Маврам і уступились з міста, але перед розвалили всї

— **Огні.** В ночи з дня 5 падолиста вибух огонь в будинку Герша Бухгальтера в Човганах, долиньского повіта, і знищив до тла хату, стайню і шопу з запасом сїна а крім того згоріли ще й чотири корови. Шкода виносить около 20.000 К. Огню не можна було борзо угасити і він перекинув ся на будинки господарскі сусідів Авраама Розена і Максима Андрусевого. Перший з тих потерпів шкоду на 3.700 К, а другий на 400 К. Причиною огню було мабуть підпалене і в справі сій веде ся слїдство.

— **Звірі не люди.** Служниця Мария Штравс з Файцінґу в Долїшній Австриї віддала з кінцем липня с. р. свою дитину, котрій було тогди 14 днїв, в мамки до якоїсь Маредер в місточку Ед. Дитина плакала в ночи і не давала чоловікови тої Маредер спати і длятого казав він жінцї віддати дитину. Коли згадана служниця прийшла сими днями відобрати дитину, побачила, що дитина дуже слаба, отже пішла з нею зараз до лїкаря, а той побачив, що дитина мала не лиш богато синцїв на тїлї, але поломані обі ручки і ніжки. Лїкар повітовий др. Ліман сконстатував, що дитинї поломано руки і ноги не відразу, лиш постепенно одну по другій. Маредерам зроблено процес карний. А ось другий случай: Начальник громади Кухельбад коло Праги в Чехії пішов з місцевим поліцияном на ревізию по хатах з причини якоїсь крадежи. При сій нагоді прийшов він до хати якогось Гвєка, котрого жінка не хотїла нїяк отворити хлїв і показати, що там є. Коли поліциян на приказ начальника отворив хлїв, представив ся їм страшний вид. Із хлїва виліз якийсь чоловік, зовсім нагий з пообвиваними соломою руками і дрожачий від студени. Коло него стояв розбитий горнець, в котрім були ще останки якоїсь їди. Жінка Гаєка не хотїла зразу сказати правди, але опісля признала ся, що то отець її чоловіка, котрого они вже від кількох лїт держать замкненого в хлїві. Начальник казав зараз відставити нещасливого до дому невилїчимих а на зьвірского сина і его жінку зробив карне донесене до суду.

— **Судия дивак.** В Льондонї помер сими днями звістний в цїлім містї із свого дивацтва судия Роберт Мальком Кер, котрий через 42 роки служив при міскім судї. Він мав той звичай, що по розправі давав спорячим сторонам всїлякі науки або висказував свої погляди. Так сказав він одного разу до якогось процесовича: Не позивайте нїколи, все одно, яка би то й не була причина. Лїпше вийдете на тім, коли згубите гроші, як коли будете позивати ся. Звичайно пхає ся лиш гроші адвокатови в кишеню, а то найгірший спосіб марнованя гроший. До иншого сказав: Всяку справу треба на письмі робити. Пера дешеві, чорнило дешеве та й папір дешевий. Люди так собі суперечать, що остаточно треба буде всякі орудки залагоджувати письменно. Навіть коли хтось буде купувати маленький бохончик хлїба, буде мусїв жадати поквітованя на доставу, щоби опісля хтось тому не заперечив. Або знов: В тій хвили, коли якийсь чужинець вийде в Довер на беріг, повинен вже знати цїле анґлїйске право, котрого, о скілько знаю, ще нїхто доси не вивчив ся. — Король Давид поквапив ся і нерозважаючи сказав: „Всї люди то брехуни". Як би він, так, як я, сидїв тут 40 лїт, то сказав би то також і з розвагою. — В добрім случаю єсть чоловік безпечний і перед одним судиєю, в злім случаю лишає ся все ще надія на суд присяжних.

ТЕЛЕГРАМИ.

Відень 1 грудня. Дневник міністерства справедливости оголосив розпорядженє сего міністерства з 25 падолиста 1902, о помилуваню молодих злочинників.

Відень 1 грудня. Найблизше засїданє палати панів відбуде ся 6 с. м. На порядку дневнім між иншим: запомога для потерпівших від нещасть елементарних і справа терміновой торговлї збіжем.

Відень 1 грудня. В кругах політичних говорять, що нема й бесїди о уступленю міністра Гонведів бар. Фаєрварі'го.

Рим 1 грудня. Папа приймав вчера на авдиєнциї российского вел. кн. Сергія.

Париж 1 грудня. Ґенерал бурский Делярей приїхав тут з родиною і має сими днями виїхати до Трансвалю.

укріплення. Від того часу місто перестало бути кріпостию, хоч ще й до нинї задержало єї характер. Нинїшне місто має около 30.000 жителїв, по найбільшій части Арабів і Берберів та 7000 жидів, званих тут „іспанїолями" або іспаньскими жидами. Они живуть тут в окремій части, відділеній муром від маврийского міста, і мають тут кілька своїх божниць. Жидівки легко пізнати по тім, що они носять яскраву, червону одїж і не заслонюють лиця, як жінки магометаньского віроісповіданя. Тутешні Европейцї, о скілько они не належать до котрого із посольств, то самі купцї і малі ремісники переважно Іспанцї. Мурини, котрих тут також кілька тисяч, то невільники своїх маврийских панів, але нїби в характері слуг. Місто єсть дуже торговельне і вивозить найбільше рогатої худоби та яєць до Анґлїї, сирі шкіри дахтилї і кукурудзу до Іспанії, а специяльно до Ґібральтару висилає богато дробу. Сею торговлею займають ся виключно лиш самі жиди.

Але заким підемо в дальшу дорогу, мусимо розказати дещо про місто Тетуан, котре під теперішну пору грає так важну ролю. З Танґера до Тетуана єсть може яких 60 кільометрів дороги, але се місто лежить на всхіднім побережу тої части північно-західної Африки, що нїби широким півостровом висунула ся в сторону аж до Іспанії. Оно лежить в найблизшім сусїдстві тих іспаньских посїлостий, що звістні під назвою „льос Президіос". Первістно були то лиш укріплені місця на африканьскім побережу, а тепер під тою назвою розуміє ся карні доми, до котрих вивозять з Іспанії злочинцїв, засуджених на тяжкі кари. Найважнїйші з тих Президіос то місто і кріпость Цевта напротив Ґібральтару, відтак остров з кріпостию Альгуцемас, Меліля і кілька других. Отже в тих сторонах, під горами Анджіра лежить і місто Тетуан, котре тепер обступило якесь збунтоване племя Кабилїв.

Почавши від іспаньскої кріпости Цевта тягне ся всхідне побереже згаданого півострова на полудне і на яких 30 кільометрів від Цевти межи пригірками Неґро і Марґіль єсть долина, по котрі невеличка ріка Бусфека плине до моря. На яких вісїм кільометрів від устя тої річки лежить місто Тетуан, котре Бербери називають Цтаван.

Сама долина єсть досить широка і по єї боках підпимають ся живописно високі вапнисті гори, а в однім місци показує ся і червоний пісковець і ту у висотї яких 80 метрів понад морем лежить місто Тетуан, а его касба або цитаделя піднимає ся ще висше. Трохи дальше на полудне від Тетуану єсть гора звана Кіцан, з котрої дуже красний вид на цїлу околицю; особливо красно видко звідси великі помаранчеві сади. Мароккaнцї не дбають про дороги і гостинцї і длятого трудно дістати ся з Тетуану аж до устя Бусфеки. Підчас війни в 1860 р. побудували тут були Іспанцї дорогу для перевоженя своїх пушок, але вже в 1880 були в тім місци лиш багна.

Тетуан єсть дуже старе місто, бо вже за римских часів була тут оселя зване Тамуда. Тут жили первістно Бербери, але пізнїйше прийшли Араби, а пізнїйше старали ся тут запанувати Іспанцї, хоч то їм й до нинї не удало ся. В сих сторонах сидїли давнїйше морскі розбишаки а держави европейскі мусїли ще в першій половинї 19-го столїтя оплачувати ся мароккaньскому султанови, коли хотїли, щоби їх кораблї спокійно могли плисти до Ґібральтарского пролива.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1902 після середно-европ. год.

Зі Львова

посп.	особ.	
відходить		**День**
	6·25	До Станиславова, Підвисокого. Гусятина
	6·35	„ Лавочного, Мукачa. Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Ковова
	6·30	„ Підволочиск з Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Сучави
	9·00	„ Сколього, Лавочного від [illegible] до [illegible]
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	10·35	„ Іцкан, Сопова, Борговоту
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від 1/5 до 15/9 в недїлї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Бруховичь від 1/5 до 15/9 в недїлї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Коршмкова
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівка
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від [illegible] до [illegible]
	3·15	„ Янова від 1/5 до 15/9.
	3·20	„ Зимноводи від 15/5 до 15/9.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·45	4·15	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	8·16	„ Брухович від 1/5 до 15/9.
	6·25	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнга
	6·20	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від 15/5 до 15/9.
	6·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мукачa Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	10·05	„ Янова від 1/5 до 15/9 в недїлї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова з Підзамча

До Львова

посп.	особ.	
приходить		**День**
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від 1/5 до 15/9.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	10·25	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	1·23	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
	4·40	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·35		„ Підволочиск на гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5·40		„ Чернівцїв
	3·14	„ Брухович
		Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
12·15		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковова
	10.03	„ Янова від 1/5 до 31/5 і від 16/9 до 30/9 кожного дня, а від 1/6 до 15/9 в недїлю і сьвята
	7·04	„ Брухович від 1/5 до 30/6 і від 16/9 до 30/9
	8·50	„ Брухович від 1/7 до 15/9 що дня
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·30	„ Янова від 1/5 до 15/9.
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Ковова, Підвисокого
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від 6-ої години вечером до 5-ої години 59 мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В місті видають білети їзди: Звичайні білети аґенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі книжки, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. и. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красіцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Крехowецкий.

МІД **десеровий сьвіжий** курацийний, з власної пасіки, 5 кілґр. 6 К 60 с. franco. **Хорінович, ем. учит. Іванчани.**

Аґенция дневників Ст. Соколовского Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9, — принимає пренумерату і оголошеня до всіх дневників краєвих і заграничних. В тій аґенциї находить ся також головний склад і експедиция „Варшавского Тиждневника ілюстрованого“. До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш та аґенция.

„FOTOGRAFISCHE MITTHEILUNGEN“ одинока богато ілюстрована часопись для аматорів фотографії, виходить два рази на місяць. Передплата чвертьрічно (6 зошитів) 3 марки 75 фeниґ. Передплату можна пересилати в австрийских листових марках. Адреса: Verlagsbuchhandlung Gust. Schmidt Berlin W. 35 Lützowstrasse 27.

„NEKTAR“

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставці Австро-Угорщини. Доставці Двора царско-російского

Надворні доставці кор. Вел. королів: Греции, Швециї і Норвеґії, Бельґії і Румуниї.

Золотий медаль в р. 1892. Grand prix в р. 1900, найвисша відзнака на загальних вистаках в Парижи.	Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпиї 1894 р.	Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Ц і н н и к.

Ціни в коронах за одну коробку російскої ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Вага пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупнї за 20 корон, транспорт і опаковане безплатне.

Дуже величавий образ комнатний представляючий

„ПРИЧАСТЄ“

мальований артистом Єзерским в природних красках. Величина образа 55×65 цтм. Цїна образа **6 корон** разом з почтовою пересилкою.

Набути можна у

Антона Хойнацкого

Львів, ул. Руска ч. 3.

Інсерати

(„оповіщеня приватні“) до „Ґазети Львівскої“, „Народної Часописи“ і всіх инших часописий принимає виключно лишново отворена „Аґенция дневників і оголошень“ в пасажу Гавсмана ч. 9. Аґенция ся принимає також пренумерату на всї дневники краєві і заграничні.

MAYER'S CONVERSATIONS-LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене виданє, повне.

В 17-ох дуже хороше оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: 100.000 статей, 17.500 сторін тексту, 10.000 ілюстраций, карт і плянів, 1000 таблиць і додатків, 158 ілюстраций хромолїтоґр., 280 карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть літературским явищем не малої ваги. Розійшлось єго в 4-ох виданях більше як півтора міліярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплеті, всі томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболєвский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель француский).

З друкарні В. Ловиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).